

ZPOVĚŠ OBYČEJNĚ 1/2 ENY

Pondělí, 27. srpna 2022

Když se Lenka rozhodla po dít si bez vztahu a starat se o něj v roli samotné matky, brala jsem to jako vlastní selhání. Kládla jsem si za vinu, že jsem pro ni nedokázala zajistit úplnou rodinu tak dlouho, jak bylo potřeba. Což o tom Lenka dříve řekla - to bylo dobré, s Martinem jsme se o ni starali, jak nejlépe jsme dovedli a snažili se ji vytvořit ideální rodinu z jejím zájmem.

Jenomže když já -

bylo dvacet, což je pro dít jedno z nekritických období, tak od něj Martin odešel. Ne, odešel, to není to správné slovo, byl odejit, a ten, kdo nám ho sebral, ho odeslal do mateřské, odkud není vrátil na tento svět. Bylo to tragické a rychlé, ráno se s námi s osmadvaceti rokem rozloučil, odjel do práce a už se nevrátil.

Lenka svého otce milovala, viděla v něm svůj vzor, a když já se po děláním konečně rozhodla k hledání někoho jiného, začala mi to máti za zlé. Byla to taková paradoxní a taková jako těmto situacím, v nichž já se snažila nalézt nejen partnera pro sebe, ale i pro Lenku nějakého aspoň trochu přijatelného někoho hradeckého tátu, ona si to vzala proti sobě a dělala všechno pro to, aby se mi to nepodařilo. Nechci zachytit do detailů, ale když jsem vzor pubertálního dítěte proti novému vztahu svého rodiče, ten pochopila. Oběma měla jsem to přímějí frustraci a odcizení, a asi bylo mou chybou, že jsem to nedokázala nějakým způsobem s sebou uрегуlovat.

Všude sledkem bylo, že Lenka po skončení základky nastoupila na internát - střední školu a má nenapadlo nic lepšího, než se dít na podnikání. Časem se ukázalo, že tahle odluka a nová živnostní právní do nějeho vztahu pro něj byla špatná, Lenka se o věcech začala těžit doma a já se snažila všechny své povinnosti stihnout tak, abych se jí měla věnovat. Byla jsem zadlužená, věnovala jsem ji z provozu a papírově - okolo svého nového nabytí kavárny, ale zároveň plánila její a jejížastně ze znovuzáskaných živnostní rovnováhy.

Po dalších letech jsem se přišel na scénu Michal. Taxikář, který měl v době, kdy byl poblíž mého kavárny a někdy kolikrát mě vzal pozdě večer domů - potěšilo mě, co jsem po zavrací hodině uklidila provozovnu a vyřídila všechny administrativy. Michal byl ženatý, doma mu to nějak moc neklapalo, přišel mi jako fňákový chlap, a když jsem si ho v intimních chvílích přikrál na úklu, jestli by se nechtěl rozvést a být se mnou, tvrdil se, že by nebyl proti. Lence jsem se o něm samozřejmě zmínila a byla jsem překvapená, že nevyšel jako šerták z krabíčky, ale naopak mě podpořila slovy, že potřebuju někoho pro sebe. Zároveň jsem zavěděla dvě za pubertou a přímějí se dospělosti.

Takhle jsme fungovali několik let, během nichž jsem se Lenka dostudovat, nastoupit do práce a odstěhovat se do malého pronajatého bytu. Já se stala sama, věnovala se své kavárně a občas se scházela s Michalem. Jenomže potom se mi přestalo dávat, možná jsem byla v podnikání - mělo být různé, možná už jsem měla nějaké vlastní rozhodnutí, ale ve chvíli, kdy si v mém těsném sousedství otevřel podobný podnik jeden z nadřodných dětí, byl konec. Tedy postupně konec, většina z jejichž kámi odešla, snad proto, že jsem nedokázala cenově konkurovat a ani neměla takový sortiment, který bych u sebe lidi udržela. Kavárnu jsem musela zavěst a zbyla mi po ní - akorát hromada dluhů, která ke mně naléhala exekutory a nakonec dovedla až k insolvenční.

V době jsem vkládala naději do Michala, ani ne tak, že by mě finančně podržel, ostatně neměl moc z něho, ale doufala jsem, že se konečně rozvede a zůstane se mnou. Nestalo se, ale v té době jsem o tom mluvila, tímto věcem se ode mě odtahoval a já pochopila, že její tehdejší slova, která jsem naivně brala jako příslib, nemyslel vážně a vyřkl je jen proto, aby si mě udržel jako milenkou. Nakonec mi bouchly saze a já ho poslala do háje, ať si běží domů za svou manželkou a už se nevrací.

PÁTmibliÁ¾nÁ, v tÁ© dobÁ, zaÁ•ala mÁ-t Lenka zdravotnÁ-problÁ©my. Absolvovala nÁ›kolik vyÁjetÁ™enÁ-, jejichÁ¾ vÁ½sledkem bylo doporuÁ•enÁ-doktorÁ-, Á¾e pokud chce mÁ-t dÁ-tÁ, mÁ›la by tak uÁ•init co nejdÁ™Á-v, protoÁ¾ s postupujÁ-cÁ-m Á•asem bude prudce stoupat riziko potratu. Holka z toho byla v Ájoku, a jak si pÁ™edtÁ-m po mateÁ™stvÁ- ani nevzdychla, tak najednou obrÁjtila o sto osmdesÁjt stupÁ^Á.

â€žNo jo, dceruÁjko, ale to by sis napÁ™med musela najÁ-t nÁ›jakÁ©ho poÁ™ÁdnÁ©ho chlapa, abyste na tu rodinu byli dva,â€œ snaÁ¾ila jsem se jÁ-krotit. Sama jsem vÁ›dÁ›la, jak tÁ›Á¾kÁ© je bÁ½t samoÁ¾ivitelkou a bylo mi jasnÁ©, Á¾e by to mÁ›la jeÁjtÁ› slo¾ÁitÁ›jÁjÁ-, protoÁ¾e jÁ› se do tÁ©hle situace dostala, aÁ¾ kdyÁ¾ uÁ¾ jÁ- bylo dvanÁjct. SamozÁ™ejmÁ›, Á¾e jako mladÁ› Á¾ena mÁ›la za sebou nÁ›kolik vztahÁ›, ale Á¾ÁjdnÁ½ z nich nikam nevedl a v dobÁ› svÁ©ho rozhodnutÁ- mÁ-t dÁ-tÁ› byla sama.

â€žChlapa? VÁ›jak se podÁ-vej na sebe, jak jsi s chlapama dopadla, mami.â€œ oponovala mi. A pak dodala ponÁ›kud cynicky: â€žNeÁ¾ tohle, tak si radÁ›i najdu nÁ›jakÁ½ kvalitnÁ- genetickÁ½ materiÁ›l, pÁ›rkrÁ›t se s nÁ-m vyspÁ-m a aÁ¾ budu v tom, tak to skonÁ•Á-m.â€œ Tak se nakonec i stalo, a jedinÁ©, k Á•emu se mi ji podaÁ™ilo pÁ™emluvit, bylo, Á¾e to tomu klukovi povÁ›dÁ›la hned zkraje narovinu, aby si nedÁ›lal nadÁ›je na vÁ-c neÁ¾ na tu postel. A ve finÁ›le jsem byla pÁ™ekvapenÁ›, kolik se k takovÁ© formÁ› otcovstvÁ- bez moÁ¾nosti budoucÁ-ch kontaktÁ› s dÁ-tÁ›tem a bez povinnosti platit alimenty naÁ›jlo nadÁ›jenÁ½ch zÁ›jemcÁ›.

TeÁ• je Lenka v Á›jestÁ©m mÁ›sÁ-ci rizikovÁ©ho tÁ›hotenstvÁ-, do prÁ›ce samozÁ™ejmÁ› uÁ¾ nechodÁ- a zjiÁ›uje, jak jÁ- letÁ- vÁ½daje nahoru jeÁjtÁ› dÁ™Á-v, neÁ¾ se to miminko narodÁ-. Na jednÁ© stranÁ› se na nÁ›j straÁ›nÁ› tÁ›ÁjÁ-, ale na druhÁ© stranÁ› se bojÁ-, jak to vÁ›jechno utÁ›hne.

Jak uÁ¾ jsem Á™Á-kala na zaÁ•Ájtku, cÁ-tÁ-m na tÁ©hle situaci svÁ›j podÁ-l viny a jsem jejÁ- mÁ›jma, tak se jÁ- snaÁ¾Á-m nÁ›jak pomÁ›hat. SamozÁ™ejmÁ›, Á¾e nejen penÁ›zi, ale i ty zde hraje dÁ›leÁ¾itou roli a jÁ› to mÁ›m po finanÁ•nÁ-strÁ›nce slo¾ÁitÁ© a vÁ-m, Á¾e aÁ¾ dÁ-tko pÁ™ijde na svÁ›t, bude to jeÁjtÁ› tÁ›Á¾ÁjÁ-. OficiÁ›lnÁ- pracÁ- si moc nevydÁ›lÁ›m, soud stanovili limit, vÁ›je nad nÁ›j mi seberou. Tak dÁ›lÁ›m vedle toho i naÁ•erno a masÁ-ruju, kdysi jsem si na to udÁ›lala kurz. Á-kejte si o mnÁ›, co chcete, ale zÁ›kaznÁ-kÁ- je mÁ›jlo, tak dÁ›lÁ›m i masÁjÁ¾e erotickÁ©, na ty se chytÁ- vÁ-c chlapÁ›.

Ale abyste si nemysleli, do postele s nimi nelezte.

Teda aÁ¾ na Jakuba, je to takovÁ½ napÁ›l zÁ›kaznÁ-k a napÁ›l kamarÁ›d, vÁ¾dycky si na nÁ›j vyhradÁ-m vÁ-c Á•asu, zapracuji na jeho bolavÁ½ch zÁ›dech, pak si to spolu rozdÁ›jme, potom si dá›me kafe a pokecÁ›me o vÁ›jem moÁ¾nÁ©m. Je rozvedenÁ½, mÁ›l nÁ›jroÁ•nou potvoru, kterÁ› z nÁ›j tak dlouho cucala penÁ-ze, aÁ¾ mu nakonec utekla s nÁ›jakÁ½m bohatÁ›m tÁ›pkem. SamozÁ™ejmÁ›, Á¾e ani jeden z nÁ›s nechceme vÁ-c neÁ¾ to masÁ-rovÁ›nÁ-, trochu sexu a chvilku povÁ›dÁ›nÁ-.

VÁ¾dycky, kdyÁ¾ ode mÁ› Jakub odchÁ›zÁ-, tak poloÁ¾Á- penÁ-ze na stÁ›l, pokud mÁ-Á¾e, dá› mi vÁ-c, neÁ¾ na Á•em jsme domluvenÁ- a prohlÁ›sÁ-: â€žVÁ-Á›, Mirko, takhle mÁ› to pÁ™ijde levnÁ›jc neÁ¾ vztah a rÁ›d se k tobÁ› vracÁ-m, protoÁ¾e je mi u tebe hezky a nemÁ›me spolu Á¾ÁjdnÁ½ spory, jako jsem mÁ-val s bejvalkou.â€œ Vypadne, zaklapne za sebou dveÁ™e a jÁ› se musÁ-m smÁ›t. MÁ› pravdu, hoÁ›jan jeden. A jÁ› mÁ›m zas na chvilku na nÁ›jem, na jÁ-dlo a na to, abych trochu vypomohla Lence, kdyÁ¾ je dnes vÁ›jechno tak drahÁ©. VÁ›jak ona vÁ-, Á•Á-m si pÁ™ivydÁ›lÁ›vÁ›m, jenom bych hroznÁ› nerada, kdyby pÁ™iÁ›la na to, Á¾e nejde jen o klasickÁ© masÁ-rovÁ›nÁ-. (podle reÁ›lnÁ©ho osudu)

JAN
PRAÁ¾Á•K,

psÁ›jno pro
blog idnes.cz